



בתי המשפט

פח 001001/08

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

סיגל אורבך

ע"י ב"כ עו"ד

נ ג ד

שיאחי אסף

הנאשם

מישל חדאד ודורית זילברמן

ע"י ב"כ עו"ד

1

2

הכרעת דין

3

(נוסח מצונזר)

4

5

לפנינו כתב אישום המייחס לנאשם את העבירות הבאות: אינוס, עבירה לפי סעיף 345(א)(3)

6

לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); או "החוק"; נסיון למעשה סדום, עבירה

7

לפי סעיף 347 בנסיבות סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 25 לחוק; וכן מעשים מגונים, לפי

8

סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין.

9

10

בפתח הכרעת הדין אנו מודיעים על זיכוי של הנאשם מכל העבירות שיוחסו לו בכתב

11

האישום.

12

13

רקע עובדתי

14

המתלוננת ש. (להלן: "המתלוננת"), ילידת 8.11.89, כיום חיילת כבת 19, והנאשם, רווק כבן 28,

15

הינם... למתלוננת אחות המבוגרת ממנה בשנה (להלן: "האחות" ו/או ...) וגם לנאשם אח מבוגר

16

ממנו במקצת (להלן: ...).

17

הורי המתלוננת התגרשו כשהיתה כבת 5 שנים, ואמה נישאה בשנית בשנת 2006 לגבר בשם ...

18

המתלוננת התחנכה בבית ספר חרדי, הגם שלפי העדויות, לא הקפידה על שמירת אורח חיים דתי.

19

היחסים בין שתי האחיות, כמו גם היחסים בין ... , קרי: בין המתלוננת ואחותה, לבין הנאשם ואחיו,

20

היו מצויינים. שתי המשפחות התגוררו בסמיכות זו לזו, ו... נהגו לבקר אלו את אלו בתכיפות.

21

המתלוננת ואחותה בילו רבות בבית הנאשם, בעיקר בחדרו, עישנו נרגילה, צפו בצוותא בסרטים, יצאו

22

לבלות ביחד במועדונים ולעיתים אף נותרו ללון בביתו.

23

האירועים נשוא כתב האישום התרחשו, על פי הנתעון, במהלך התקופה שבין שנת 2002 עד למחצית

24

שנת 2003, תקופה בה המתלוננת היתה אמורה להיות בת 13-14 ואילו הנאשם בן 21-22.



בתי המשפט

פח 001001/08

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

1 כתב האישום, שהוגש רק ביום 1.1.08, שנים לאחר מועד קרות האירועים הנטענים, ואין חולק כי הינו
2 תולדה של מריבה שפרצה בין המתלוננת לבין הנאשם בחודש יוני 2007, בעקבות התנהגותה של
3 המתלוננת במועדון לילה, שלא נשאה חן בעיני הנאשם, בגינה גער בה בצורה מעליבה, ואף הכפיש
4 אותה בפני בני משפחתה וקרוביה. התקרית הוסלמה בעקבות חילופי תכתובות באינטרנט בין
5 הנאשם, המתלוננת וחברתה ... , במהלך חודש דצמבר 2007.

6 בפגישה שהתקיימה בין הנאשם ואמו, לבין המתלוננת ואמה, שנועדה ללבן את סיבת חילופי
7 העלבונות בין "שני המחנות", סיפרה המתלוננת כי לפני מספר שנים חוותה התעללות מינית מצד
8 הנאשם.

9 המתלוננת הגישה תלונה למשטרה, ומכאן כתב האישום שלפנינו.

כתב האישום

12 האירועים הנטענים בכתב האישום, והמתוארים בו כמיקשה אחת, התרחשו, על פי הנטען, בחדרו של
13 הנאשם, במהלך התקופה שבין שנת 2002 "ועד למחצית של שנת 2003", עת היתה המתלוננת
14 קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים. למען הנוחות, נחלק את המעשים המיוחסים לנאשם, למספר
15 אירועים:

אירוע ראשון:

17 הנאשם "החל לגעת ברגלה של המתלוננת וניסה להכניס ידו מתחת לחצאיתה" (סעיף 4 לכתב
18 האישום).

אירוע שני:

20 במספר הזדמנויות "נגע הנאשם בחזה ובישבנה של המתלוננת מעל ומתחת לבגדים" (סעיף 5 לכתב
21 האישום).

22 בגין האירועים הראשון והשני - מיוחסת לנאשם עבירת מעשים מגונים, לפי סעיף 348(א) בנסיבות
23 [סעיף 348\(א\)\(3\) לחוק העונשין](#).

אירוע שלישי:

25 הנאשם פתח את מכנסיו, חשף את איבר מינו והורה למתלוננת להכניסו לפיה, ומשזו סירבה, משך
26 בשערה והצמיד את ראשה לאיבר מינו. המתלוננת נמלטה מהחדר (סעיף 6 לכתב האישום).

27 בגין האירוע השלישי מיוחסת לנאשם עבירת נסיון למעשה סדום, לפי סעיף 347 בנסיבות סעיף
28 [סעיף 25 לחוק העונשין](#).

אירוע רביעי:

30 במספר הזדמנויות "החדיר הנאשם את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת" (סעיף 7 לכתב
31 האישום).



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

1 בגין האירוע הרביעי מיוחסת לנאשם עבירת אינוס, לפי [סעיף 345\(א\)\(3\) לחוק העונשין](#).

2

3

גירסת המתלוננת

4 את התקופה בה התרחשו האירועים תוחמת המתלוננת באירועים הזכורים לה מתקופת נערותה. היא
5 זוכרת כי אלו התרחשו בתקופה בה החלה לצאת בפעם הראשונה עם חברה הראשון ... , וכי הנאשם
6 השתחרר באותה עת מהצבא: "ואני גם זוכרת שזה היה בקיץ לפני יום ההולדת שלי של 14 אז זה
7 היה בקיץ" (עמ' 16 לפרוטוקול), "כן, אני זוכרת שכאילו נראה לי שהוא, זה היה תקופה אחרי שהוא
8 השתחרר מהצבא" (עמ' 17 לפרוטוקול).

9 ציון דרך נוסף בו נקבה המתלוננת היה פרידתו של הנאשם מחברתו: "... הוא נפרד ממנה והוא היה
10 בדיכאון ואחרי שכל זה עבר, כאילו שהוא עבר את כל הדיכאון שלו מה שהיה, אז הכל קרה...כן, אז
11 הכל התחיל. ש. אחרי שהוא נפרד מהחברה שלו? ת. כן" (עמ' 17 לפרוטוקול).

12 את האירוע הראשון מתארת המתלוננת כך:

13 "... אני זוכרת שהיינו אצלו בחדר... בחדר של אסף על המיטה... אני, אחותי ... ואח שלו ... היינו על
14 המיטה..." (עמ' 18 לפרוטוקול), "...אני ישבתי פה בפינה ליד הכורסא ואז הוא התחיל לשלוח לי
15 ידיים... וכולם מסתכלים בטלויזיה, מעשנים נרגילה, כולם פשוט בוהים בטלויזיה ועוד עם שמיכה
16 עליהם, ואז כאילו הוא התחיל לשלוח לי ידיים לרגליים שלי... והייתי עם חצאית... פשוט כאילו קפאתי
17 ואז כאילו ממש העפתי לו את היד... הוא ניסה להכניס אותה לבין הרגליים שלי" (עמ' 19 לפרוטוקול).

18 את המקרים נשוא האירוע השני תיארה המתלוננת:

19 "... היו מקרים שהוא היה, שאחותי מסובבת את הראש או אח שלו פתאום לא מסתכל, פשוט הוא
20 שלח לי יד מתחת לחולצה, על החולצה, כאילו ממש כל פעם שמישהו לא היה שם לב, הוא פשוט היה
21 נוגע בי, בישבן, בחזה... כי אני כל פעם התנגדתי" (עמ' 21 לפרוטוקול).

22 וזהו תאורה של המתלוננת את האירוע השלישי:

23 "... בבקר, נראה לי הערתי אותו משינה או משהו וכאילו פשוט הוא הוריד את המכנסיים, זה היה על
24 המיטה בחדר שלו, הוא הוריד את המכנסיים והוא רצה כאילו שאני ארד לו וכאילו, הוא ממש כאילו
25 תפס לי את השיער כאילו ממש חזק... ואז הוא כאילו ממש תפס לי בשיער, כאילו משך אותי שאני
26 ארד לו..." (עמ' 21 לפרוטוקול), "...ש. האם הוא הצליח? ת. לא. בחיים לא. אני השתוללתי, אני
27 התפרעתי... ואז אח"כ הלכתי הביתה" (עמ' 22 לפרוטוקול).

28 באשר לאירוע הרביעי:

29 "היו כמה מקרים שהוא כאילו דחף לי אצבעות לאיבר המין. ש. לתוך איבר המין? ת. כן, ממש
30 בפנים... הייתי לבושה... הוא פשוט הכניס את היד, אני הייתי עם חצאית, זה לא בעיה להזיז תחתון



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 לצד בשביל להחזיר אצבעות. ש. כמה פעמים זה קרה? ת. כמה פעמים, אני לא זוכרת בדיוק... (עמ' 22 לפרוטוקול).

2
 3 המתלוננת אישרה את התרחשות המריבה בחודש יוני 2007 במועדון, אך שללה את היותה המניע
 4 להגשת תלונתה במשטרה, אף שכרונולוגית התלונה הוגשה לאחר אותה מריבה.
 5 המתלוננת אף אישרה את חילופי התכתובות באינטרנט בינה ו... לבין הנאשם מדצמבר 2007, אשר
 6 לטענתה, גרמו לה לחשוף את אשר נצרה בלבה במשך שנים.

7

8

גירסת הנאשם

9 את גירסתו של הנאשם ניתן לתמצת במילים "לא היו הדברים מעולם".
 10 לפי עדותו, התגייס לצבא ביום 10.9.99 והשתחרר ביום 10.8.02. עם חברתו ... החל לצאת במוצאי
 11 יום כיפור שנת 2002, והיה עמה בקשרי חברות עד תחילת שנת 2004, שכן הוא זוכר כי היא היתה
 12 עמו במסיבת הגיוס של בו דודו.

13 הנאשם סיפר על היחסים הטובים ששררו בין שתי המשפחות ובין ... , וכן על התמיכה שהעניקה אמו
 14 לאחותה ולבנותיה. עוד סיפר הנאשם כי אם המתלוננת היתה באה תדיר לאמו להתלונן על שתי
 15 בנותיה "והיתה בוכה לה על הילדות שלה, שהן עושות לה בלגן" (עמ' 156 לפרוטוקול), אף היתה
 16 מבקשת ממנו כי ישגיח על המתלוננת: "וגם ש. הייתה יוצאת אתנו לכל מיני יציאות, למועדונים והיא
 17 היתה אומרת לי תשגיח עליה, תשגיח עליה". וכן: "והיא בחורה שהיא שותה הרבה, כאילו שותה
 18 אלכוהול ואמא שלה גם הייתה אומרת לי תשמור עליה, תשגיח עליה שלא תשתה הרבה..." (עמ'
 19 156 לפרוטוקול).

20 את התקרית שגרמה לנתק עם המתלוננת, ואשר רק בגינה הוגשה, כך לטענתו, התלונה, תאר
 21 הנאשם כך:

22 "זה היה באיזה יום שישי אחד, יצאנו כולם, כל ... , אני והיא, היא באה אתנו גם... והיא שתתה הרבה
 23 הרבה ואז ידיד שלה בא והיא אמרה לאחי כאילו שהיא הולכת להוציא כסף מהכספומט עם הידיד
 24 שלה... ואחרי שעה, שעתיים, כאילו מחפשים אותה, אני מחפש אותה במועדון, לא מוצא אותה... אז
 25 יצאתי בחוץ לחפש אותה ואני מחפש אותה, מחפש אותה, הדודים שלי גם מחפשים אותה, פתאום
 26 אנחנו רואים אותה יוצאת עם אותו בן אדם מאיזו סמטה חשוכה, ואז משם כבר התחיל כל הכסאח,
 27 כל הבלגן, שצעקתי עליה... וגם השיער שלה היה פרוע והיא היתה גם שיכורה קצת, אז בגלל זה גם
 28 כאילו צעקתי עליה ואמרתי לה שהיא זונה, גם בשביל, כאילו אני לא חושב שהיא זונה..." (עמ' 157
 29 לפרוטוקול).

30 מאז האירוע הוא והמתלוננת לא דיברו, אך לאחר תקופה מסויימת הגיעה אם המתלוננת לביתם,
 31 והלינה בפני אמו כי המתלוננת "עושה לה בלגן ולפעמים גם אמא שלה הייתה באה אלינו ביום שישי



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

1 בערב בגלל שהיתה מדליקה לה מוסיקה בשבת..."(עמ' 158 לפרוטוקול), בעקבות כך, פנה הנאשם,
2 באמצעות תוכנת ה- ICQ, ל... , חברתה של המתלוננת, ושאל אותה למה המתלוננת "עושה בעיות
3 לאמא שלה". המתלוננת, ששהתה אותה עת אצל חברתה ... , השיבה בשמה, והטיחה בפניו כי הוא
4 אנס את המתלוננת ויבוא על עונשו. הנאשם שנדהם, לדבריו, מהאשמה חסרת יסוד זו, נזעק והציג
5 את התכתובת גם בפני אחות המתלוננת וגם בפני אמו (ת/8). למחרת היום, קבעה אמו של הנאשם
6 פגישה עם המתלוננת, אמה וחברתה, במהלכה אמרה להן כי תתלונן נגדן במשטרה על העלילה
7 שהעלילו כנגדו, וכדבריו: "היא צעקה עליהן ואמרה להן, עכשיו אתן תצאו אני רוצה לדבר. אם לא, אני
8 הולכת למשטרה מגישה עליכן תלונה, ואז כבר הן התחילו לפחד ואז הן יצאו לסלון..." (עמ' 164
9 לפרוטוקול). המתלוננת הטיחה בפניו את אשר הטיחה, והנאשם ענה לה: "זה לא יכול להיות, ואתם
10 סתם שקרנים, ואת כאילו רוצה להתנקם בי בגלל שקראתי לך זונה" (עמ' 164 לפרוטוקול).
11 המתלוננת התריסה בפניו כי להוכחת דבריה תזמין משטרה, והנאשם השיב לה: "את לא מפחידה
12 אותי כי אם הייתי מיוחד, לא הייתי אומר לאמא שלי... אמרתי תזמיני משטרה, זה לא, אני לא עשיתי
13 דבר כזה...כשאמא שלי אמרה לה טוב אני אזמין לכן משטרה וזה, אז ש' אומרת, טוב אני אזמין
14 עכשיו, היא תקדים תרופה למכה כאילו, לפני שאנחנו נזמין אז גם היא תזמין." (עמ' 164-165
15 לפרוטוקול).

16 הנאשם טען כי המתלוננת טפלה עליו עלילת שווא כנקמה על שחשף את קלונה בתקרית המועדון
17 וקרא לה זונה.
18 לגופם של אישומים, הכחיש הנאשם כל נגיעה במתלוננת. הוא אף שלל כי היתה אי פעם כורסא
19 בחדרו.

יתר העדויות

22 בנוסף למתלוננת, השמיעה התביעה את אחות המתלוננת - ... , את אמה של המתלוננת, שהודעתה
23 במשטרה - 6/ו הוגשה כראיה, את חברה הראשון של המתלוננת - ... , שאף הודעתו במשטרה 7/ו
24 הוגשה כראיה, את חברתו של הנאשם בתקופה הרלבנטית- ... וכן את הצוער שגיא קדמון, שגבה את
25 הודעות הנאשם.
26 מטעם ההגנה העידו, בנוסף לנאשם, בן דודו ..., אמו של הנאשם- ..., חברתה של המתלוננת - ... וכן
27 מר ... - בעלה הנוכחי של אם המתלוננת.
28 כן הוגשו לבית המשפט מטעם התביעה: הודעות הנאשם ת/1 - ת/3, דו"ח ביצוע עימות והמסמכים
29 הנלווים ת/4, ת/5, ת/6, וכן תכתובות באינטרנט ת/7, ת/8, ת/10. מטעם ההגנה הוגשו: תרשים
30 החדר 1/ו, תרשומת שכתבה המתלוננת בשפה האנגלית 2/ו, תמונות בהן נצפית המתלוננת חבוקה
31 עם הנאשם ועם אחרים 3/ו - 3/ו, תרשומת החוקר בכל הנוגע לעימות 4/ו, תכתובת באינטרנט



בתי המשפט

פח 001001/08

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

1 5/0, תעודת שחרור של הנאשם 8/0, מסמכים הקשורים לחברתו של הנאשם 9/0, 10/0, תרשומת,
2 שעל פי הנטען, נרשמה על ידי אם המתלוננת 11/0, הודעת אם הנאשם 12/0, והודעות חברתה של
3 המתלוננת ... 13/0, 14/0.

4

5

דין והכרעה

6 עלינו להכריע איזו מבין שתי הגירסאות הנוגדות ראויה להעדפה על פני רעותה, האם גירסת
7 המתלוננת, לפיה נפלה קורבן למעשי הנאשם ונצרה את הדבר בלבה במשך שנים, עד לרגע בו
8 האשים אותה הנאשם בהתנהגות לא מוסרית, ואף כינה אותה "זונה", או שמא גירסת הנאשם, לפיה
9 רק לאחר אותה תקרית ובגינה, בדתה המתלוננת את הדברים מלבה, הן כנקמה בו, והן על מנת
10 להקדים תרופה למכה, נוכח הצהרת אמו, כי תגיש כנגד המתלוננת תלונה במשטרה בגין העלילה
11 שהעלילה עליו.

12 העדפת גרסת המתלוננת תוביל, מטבע הדברים, להרשעת הנאשם, שעה שהעדפת גרסת ההגנה,
13 או חוסר יכולת להכריע בין שתי הגרסאות, תפתח את הפתח לזיכוי הנאשם.

14

15 לאחר בחינת מכלול העדויות והראיות, הגענו לידי מסקנה כי יש להעדיף את גירסת הנאשם על פני
16 גירסתה של המתלוננת, וזאת כפי שיפורט להלן:

17

18 1. ראשון לכל, הוכח קיומה של התקרית מיוני 2007, תקרית שהנאשם מצביע עליה כעל
19 הסיבה והמניע בגינם בדתה המתלוננת את הדברים אודותיו, עת נעלמה מהמועדון, והוא, אחיו ו...
20 יצאו לחפש אחריה והבחינו בה, לאחר זמן לא קצר, מגיחה מסמטה אפלה, כששיערה סתור, והיא
21 בלווית בחור זר שאינו בן זוגה.

22 וכדברי הנאשם: "זה היה באיזה יום שישי אחד, יצאנו כולם... ואמא שלה גם היתה אומרת לי תשמור
23 עליה, תשגיח עליה שלא תשתה הרבה אלכוהול... והיא אמרה לאחי כאילו שהיא הולכת להוציא כסף
24 מהכספומט עם הידיד שלה... ואחריה שעה שעתיים כאילו מחפשים אותה, אני מחפש אותה במועדון,
25 לא מוצא אותה... אז יצאתי בחוץ לחפש אותה ואני מחפש אותה... פתאום אנחנו רואים אותה יוצאת
26 עם אותו בן אדם מאיזה סמטה חשוכה, ואז משם כבר התחיל כל הכסאח... אז בגלל זה גם כאילו
27 צעקתי עליה ואמרתי לה שהיא זונה... בגלל שהיא תבין את זה, שהיא תבין מה היא עושה, יש לה
28 חבר כאילו בבית מחכה והיא הולכת עם ידידים שלה..." (עמ' 157 לפרוטוקול).

29 המתלוננת עצמה לא הכחישה את התרחשות התקרית, גם לא את תגובתו המילולית הקשה של
30 הנאשם ואת העלבונות הקשים שהטיח בה כאשר, בין היתר, כינה אותה "שרמוטה", אם כי גרסה כי
31 מדובר בהאשמת שווא, וכי רק הלכה להוציא כסף מן הכספומט, וכדבריה:



בתי המשפט

פח 001001/08

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

1 "הוא ממש קילל במועדון ועשה ממני כאילו שרמוטה והכל וזה דברים שהם גם לא נכונים, הוא
2 היה הולך גם לאמא שלי ומספר לה שאני מעשנת סמים... והוא ככה אמר לאמא שלי שאני מעשנת
3 סמים, שאני זונה, שאני שתיינית, הוא עשה ממני כאילו ממש מגעילה ואמא שלי היתה מאמינה לו..."
4 (עמ' 25 לפרוטוקול). וכן: "אמרתי לבן דוד שלי שאני הולכת להוציא כסף... ואח"כ אני יצאתי איתו
5 להוציא כסף ואח"כ אסף אמר שאני יצאתי מהשיחים, שאני שרמוטה... ואז אח"כ הוא התחיל לפרסם
6 את זה בכל המשפחה, שאני ככה שאני שרמוטה..." (עמ' 26 לפרוטוקול).
7 בן הדוד גיא סולימאן, שיצא אף הוא לבלות ביחד עם החבורה, אישר את גירסת הנאשם במלואה,
8 וכדבריו:
9 "... אז ש' אמרה לנו שהיא רוצה, שהיא הולכת להוציא כסף בכספומט, חיכינו לה, יצאנו כבר
10 מהמועדון, מחכים לה איזה 20 דקות, ככה מינימום בערך, מחכים לה, פתאום אנחנו רואים אותה
11 יוצאת, יש בצריף מאחורה, יש כמו, זה מלא מוסכים כאלה והכל חשך, זה בלילה, לא עובדים, אז
12 ראינו אותה יוצאת משם עם איזה גבר אחד, לא יודע מי זה, עם שיער פרוע, כולה שיכורה ואסף
13 התחיל להגיד לה, מה את הולכת וזה... כן, אסף התחיל להגיד לה מה את הולכת, מה את עושה
14 שטויות, ואז התחילו צעקות כאילו, אסף אמר לה מה את עושה שטויות..." (עמ' 178 לפרוטוקול).
15 וכן: "ראיתי אותה מסדרת את השיער, כי השיער שלה היה פרוע... היא סידרה גם את החולצה... ש.
16 אז מה אסף אומר לה? ת. מה את נותנת לנו לחכות כל כך הרבה זמן, והרים עליה קצת את הטון
17 ואמר לה יה זונה, אם אני לא טועה" (עמ' 86 לפרוטוקול).
18
19 2. מהראיות עולה כי הנאשם אכן מינה את עצמו כשופט של המתלוננת, מעין "משגיח צניעות",
20 לכאורה,
21 בשליחות אמה, אל למעשה מטעם עצמו, ועלב בה קשות בפני מכריה, הטיף לה מוסר על כי היא
22 מסתובבת עם גברים זרים, על כי היא מתנהגת בצורה זולה, ואף הטיח בה שהיא זונה.
23 הנאשם אף חבר במועדים הרלבנטיים לאם המתלוננת, שלא שבעה נחת מהתנהגות בתה (ראה
24 הודעתה במשטרה 6/0), ונטל על עצמו את תפקיד שומר המוסר של המתלוננת, והמדווח על
25 התנהגותה.
26 לא בכדי ראתה המתלוננת בנאשם אחראי לכעסה של אמה עליה, וסברה כי הוא זה שהרעיל את
27 מוחה בסיפורים רעים אודותיה. וכדבריה:
28 "ואז אח"כ הוא התחיל לפרסם את זה בכל המשפחה, שאני ככה, שאני שרמוטה, שאני זה, ופשוט גם
29 אמא שלי האמינה לו והיה לנו כאילו סכסוך במשפחה, ממש רציני עם אמא שלי כי באמת האמינה לו"
30 (עמ' 26 לפרוטוקול), וכן "... היא (אמא שלי) אמרה לי תעופי מהבית ודברים כאלה... בגלל מה שאסף
31 סיפר לה... אני לא דברתי אותה תקופה... כן, אני לא יודעת מאיפה נכנס לאמא שלי כל



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 הדברים האלה, ואז אח"כ אני הבנתי שזה בא ממנו" (עמ' 63 לפרוטוקול), "לא, זה כבר היה איזה
 2 חצי שנה והוא מוציא עלי שם של זונה ואני יודעת שזה הוא שמוציא עלי" (עמ' 64 לפרוטוקול).
 3
 4 כן עולה מהעדויות כי כחצי שנה לאחר התקרית, התלקחה הסוגיה מחדש, לאחר שאם המתלוננת
 5 באה לתנות את צרותיה בפני אחותה/אם הנאשם, והלינה על בתה המדליקה מוסיקה בשבת. הנאשם
 6 "הוסיף שמן למדורה", התכתב ב-ICQ עם ... , חברתה של המתלוננת, ושאל אותה: "תגידי מכוערת,
 7 למה ש' עושה בעיות?" (תכתובת מיום 13.12.07, 8/ת). לאחר שזו השיבה לו כי הוא "מגעיל", חזר
 8 הנאשם לסורו, וכינה את המתלוננת פעם נוספת בכינוי "זונה", וכך כתב בתשובתו: "מה, שמעת
 9 כבר שאמרת שיהיא זונה, זה נכון היא זונה... כן, בגלל זה היא כל הזמן שותה וודקה ואז הולכת
 10 להזדיין" (תכתובת יום 15.12.07, 8/ת).
 11 בשלב זה נכנסה לתמונה המתלוננת, ששהתה אותה עת אצל ... , והיתה עדה לתכתובות, והחלה
 12 להשיב לנאשם תוך שהיא מתחזה ל... , ובין היתר כתבה לו: "ויש לך כ"כ מזל שהיא לא הגישה
 13 תלונה במשטרה כי זה מה שהיא רצתה לעשות... אתה שטן ואתה צריך לשבת בכלא... חהחהחה
 14 אתה חולה נפש חכה המשטרה טטפל (השגיאה במקור) כך יאונס... חכה חכהההה ינבלה..."
 15 (תכתובת מיום 19.12.07, 8/ת).
 16
 17 3. הנה כי כן, הוכח כי המתלוננת כעסה עד מאוד על הנאשם על כי הצר את צעדיה, כי השים
 18 עצמו אפוטרופוס שלה ואחראי להתנהגותה המוסרית, ואף הכפיש את שמה בפני אמה, בספרו לה כי
 19 היא משתכרת, מתנהגת בצורה זולה וצורכת סמים. כעסה של המתלוננת על הנאשם גבר בעקבות
 20 התקרית שהתרחשה ביוני 2007, במהלכה נזף בה לעיני ... האחרים, על התנהגותה הבלתי צנועה,
 21 ואף כינה אותה זונה. בעקבות תקרית זו חל נתק בין המתלוננת לבין הנאשם והיא לא דיברה איתו
 22 במשך כחצי שנה. כעסה של המתלוננת על הנאשם הגיע לשיאו בחודש דצמבר 2007, עת עורר
 23 הנאשם מחדש את סוגיית הליכותיה, באשר בהתכתבות עם חברתה ... , חזר על כך שהיא מתנהגת
 24 כזונה.
 25 משכך, טענת ההגנה לפיה די בהוכחת מניע הגיוני של המתלוננת לטפול על הנאשם אשמת שווא,
 26 כדי להקים ספק סביר המחייב את זיכוי - יש בה ממש.
 27 הגם שמניע להגשת תלונה על ידי מתלוננת אינו מכריע את דינו של הנאשם, הרי שקיימת משמעות
 28 ראייתית לקיומו של מניע אפשרי להגשת תלונת שווא, אם על ידי עד ואם ע"י מתלונן, והוכחתו עשויה
 29 לשמש נדבך נוסף בהוכחת הספק המוביל לזיכוי של הנאשם.
 30 וכפי שנפסק בע"פ 4127/94 ג'מיל קזמוס נ' מדינת ישראל (לא פורסם, פס"ד מיום 29.10.95):



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 "עקרונית די לסניגוריה להצביע על סביר באשמת הנאשם, העולה מניתוח ראיות
 2 התביעה, על מנת להביא לזיכוי, ואין זה מחובתה להצביע על הסיבה שבעטיה יכלו עדי
 3 התביעה להיות מעונינים להעליל עלילת שווא על הנאשם, ולא כל שכן אין מחובתה להוכיח
 4 במידה משכנעת את קיומו של אותו מניע. אך כאשר הראיות הן מורכבות, וכאשר ישנן פנים
 5 לכאן ולכאן, רק טבעי הוא ששופט, שמתפקידו להכריע בשאלת המהימנות של המתלוננת
 6 הקטינה מצד אחד ומהימנות הנאשם מצד שני, ישאל את עצמו מדוע תמציא המתלוננת,
 7 שהיתה בעת האירוע כבת 12 שנים, תלונה בלתי נכונה מהסוג הנדון כלפי הנאשם.
 8 גם אז אין על בית המשפט לדרוש הוכחה ודאית בעניין זה בטרם יהנה את הנאשם מספק
 9 המק(ו)ן בלבד. מספיק אם יעלה בידי הסניגוריה להצביע על מניע אפשרי, מתקבל על
 10 הדעת, העשוי לשמש הסבר למסירת עדות מפלילה שאיננה אמת."
 11 למתלוננת היו סיבות למכביר לכעוס על הנאשם, החל מהצרת צעדיה והשגחה עליה בעת בילויים
 12 משותפים, המשך ב"הלשנת" הנאשם לאמה בדבר התנהגותה המתירנית, לדעת הנאשם, וכלה
 13 בתקרית מיוני 2007 ובתכתובת האינטרנט מדצמבר 2007, בהן כינה אותה זונה.
 14 העימותים בין השניים היו פומביים ובוטים, ואף ערבו בני משפחה נוספים, בעיקר את אמה של
 15 המתלוננת.
 16 הוכח, איפוא, מניע אפשרי והגיוני, שלא זו בלבד שאינו תלוש מהראיות, אלא הוא מעוגן בהן היטב,
 17 העשוי לשמש הסבר להגשת תלונה שאינה אמת. מניע זה יוצר, למצער, בהצטברותו ליתר הנימוקים
 18 שפורטו ושיפורטו בהמשך, ספק סביר, ומספק סביר זה רשאי הנאשם להנות.
 19
 20 4. יתרה מכך, מימדי התקרית מיוני 2007 וספיחיה האינטרנטיים, הלכו ותפחו, שעה שאמו של
 21 הנאשם התקשרה ל... , צעקה עליה והודיעה לה כי תתלון נגדה במשטרה על כי היא מאשימה את
 22 בנה בהאשמות שווא. אמו של הנאשם אף קבעה מפגש למחרת היום עם ... , המתלוננת ואמה,
 23 במהלכו חזרה על איומיה כי תגיש תלונה במשטרה על עלילת השוא כנגד בנה. באותה הזדמנות
 24 האשים גם הנאשם את המתלוננת כי היא רוקמת נגדו מזימות נקמה מכיוון שכיהנה אותה זונה, ואילו
 25 המתלוננת השיבה כי אין הדבר כך, וכראיה לכך אף תזמין משטרה. בתגובה לכך, אמר לה הנאשם:
 26 "תזמיני, את לא מפחידה אותי", והמתלוננת אמנם עשתה כן, התקשרה למשטרה והתלוננה על אונס.
 27 מקובלת עלינו טענת ההגנה לפיה בשלב זה נכנסה המתלוננת למילכוד, אותו יצרה ביחד עם חברתה
 28 ... , וניצבה בנקודת אל-חזור, שלא איפשרה לה לסגת מעמדתה. משהנאשם לא נסוג אף הוא
 29 מעמדתו, הגם שאמרה לו כי תגיש נגדו תלונה במשטרה, ואף התריס כנגדה שאכן תעשה כן, כי לא
 30 חטא במאומה, לא נותרה למתלוננת ברירה זולת מימוש איומה והגשת תלונה במשטרה על אונס.



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 אמה של המתלוננת אישרה כי אחותה ... אכן איימה, במהלך הפגישה המדוברת, להתלונן במשטרה,
 2 וכדבריה: "ש. מי אמר את זה, מי רצה לפנות למשטרה? ת. ... רצתה ללכת. ש. ... ואסף? ת. נכון. ש.
 3 כי היא מעלילה, ואז מה קרה. ת. כאילו על הקטע של המחשב על מה שהוא אמר וזה. ש. על מה
 4 שכתבו עליו? ת. כן, כן, משהו כזה. אני לא יודעת בדיוק. אני לא ראיתי מה כתוב" (עמ' 126-127
 5 לפרוטוקול).
 6 גם המתלוננת אישרה בעדותה כי הנאשם ואמו איימו להתלונן נגדה במשטרה, ואף הודתה במו פיה
 7 כי החליטה להקדים תרופה למכה, "לא לצאת קטנה", כהתבטאותה, ולהתלונן ראשונה, וכדבריה:
 8 "הוא ניסה כאילו אני עוד פעם פריירית, בוא נגיד את זה ככה, כאילו חשב שאני אשתוק לו, שכאילו
 9 הוא יוציא אותי קטנה... אם ככה, אני שמרתי את זה כל הזמן הזה בבטן, אז שכאילו אני אספר את
 10 זה פשוט, כי לא היה לי גם ברירה אחרת, פשוט יחשבו שאני השתגעתי או משהו כזה, אם אני, יראו
 11 שרשמתי דבר כזה ואני לא אגיד למה, אז התקשרתי למשטרה ואני הגשתי תלונה" (עמ' 29-30
 12 לפרוטוקול). וכן:
 13 "בבית הייתי אני, אמא שלי, אמא שלו וכן חברה שלי היתה והוא. היינו בבית, אמרתי שהוא ניצל אותי
 14 ובגלל זה רשמתי את כל השיחה הזו והם לא האמינו לי ואמרתי להם אני אתקשר למשטרה ואני אגיש
 15 נגדך תלונה ואני אוכיח לכם שאני כן צודקת, כי אני לא סתם מעיפה דברים מהאוויר... שאף אחד לא
 16 האמין לי" (עמ' 30 לפרוטוקול). וכן: "לא, זה לא שהיתה לי תחושה שלא מאמינים לי, פשוט הם לא
 17 האמינו לי. והם גם רצו להזמין לי משטרה על הוצאת דיבה והקדמתי רפואה למכה אני חושבת" (עמ'
 18 31 לפרוטוקול) (ההדגשות הן של בית המשפט).
 19
 20 5. המתלוננת סיפרה כי בעת קרות האירועים היתה ילדה תמימה, התחנכה במסגרת חרדית,
 21 הקפידה על לבוש צנוע, לבשה חולצות "שלושת רבעי" חצאיות וגרביים, וכדבריה: "אני גם הייתי בת
 22 13 והייתי דתייה, הייתי תמימה, מה ילדה בת 13 אמורה להבין כאילו מה עושים לה" (עמ' 19
 23 לפרוטוקול).
 24 מהעדויות הוברר כי הדברים אינם מדויקים, בלשון המעטה, וכי המתלוננת נוהגת ליפות את
 25 המציאות, על מנת לשוות לדבריה נופך אמין יותר. המתלוננת עישנה ושתתה מגיל 13, ובצוותא עם
 26 אחותה, נהגה לחבור לנאשם ואחיו ולצפות בסרטים בליל שבת, למרות חינוך הדתי, ולעשן ביחד
 27 נרגילה. וכפי שאישרה אחות המתלוננת: "רואים סרטים בימי שישי, היינו יושבים בחדר של אסף,
 28 מעשנים נרגילה, רואים סרטים וזה... היינו יושבים בחדר של אסף בימי שישי בעיקרון, כאילו היינו
 29 שומרים שבת אז היינו הולכים אליהם, כאילו היינו מחללים ביחד, את יודעת..." (עמ' 85 לפרוטוקול)
 30 (ההדגשות הן של בית המשפט).



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 הוכח, כי באותה תקופה, בטרם מלאו לה 14, כבר היה למתלוננת חבר, המבוגר ממנה בשנה, עמו
 2 נהגה להתנשק, וכפי שאישר חברה, ... : "היינו חברים בשתי תקופות...בפעם הראשונה זה היה
 3 בסביבות גיל 15 שלי...בפעם הראשונה כשהיינו חברים התנשקנו אך לא קיימנו יחסי מין..." (עמ'
 4 138 לפרוטוקול).

5 ויודגש, אין בכוננתנו להביע, חלילה, ביקורת אודות התנהגות המתלוננת, והדברים לעיל מובאים אך
 6 ורק על מנת להצביע על אי התאמות בגרסתה, דבר המחזק את החשש מקביעת מימצאים עובדתיים
 7 בהסתמך על עדותה בלבד.

8

9 6. אף תיאורה של המתלוננת באשר לאופן קרות המעשים המגונים, נשוא האישום הראשון
 10 והשני, אינו נקי מספקות. המתלוננת טענה כי הדברים התרחשו שעה שכל ארבעת ... ישבו בחדר
 11 הקטן של הנאשם, צפו בסרט ואיש לא הבחין במתרחש, למרות שלדבריה: "אני העפתי פשוט את
 12 היד... לא, פשוט כאילו העפתי ככה את היד, כאילו מבהלה" (עמ' 20 לפרוטוקול). גם אם עשה
 13 הנאשם את אשר מייחסים לו בהחבא, כנטען, הרי הנוכחים האחרים היו אמורים להבחין לפחות
 14 בתנועותיה החדות של המתלוננת, אשר התנגדה למעשים ו"העיפה" לנאשם את היד.
 15 המתלוננת אף סיפרה כי היא ישיבה על המיטה ואילו הנאשם ישב על הכורסא הסמוכה, ולא ברור
 16 כיצד יכול היה הנאשם, בצורת ישיבה זו, לבצע את המיחוס לו באישום הראשון והשני, מבלי שאיש
 17 נותן דעתו לכך.

18 יתרה מכך, בניגוד לעדות המתלוננת, לפיה ישב הנאשם על כורסא, העידה אחות המתלוננת כי אף
 19 הנאשם ישב על המיטה, וכדבריה: "...והיינו יושבים ביחד רואים סרטים על אותו מיטה, יושבים
 20 מתחת השמיכה כולם במיטה ורואים סרטים..." (עמ' 85 לפרוטוקול), וכן: "כולנו היינו יושבים על
 21 המיטה, אני לא אגיד לך איפה באיזה סדר..." (עמ' 93 לפרוטוקול), דברים המתיישבים עם גרסת
 22 הנאשם בדבר אי קיומה של כורסא בחדרו.

23

24 7. כן הוכח כי המתלוננת קושרת אירועים שונים לסיבות שונות, באופן המתיישב, לכאורה, עם
 25 תגובה טבעית למעשי הנאשם, שעה שהוכח שהקישור הנטען עומד בסתירה לראיות אובייקטיביות
 26 אחרות. למשל, בבית המשפט ספרה המתלוננת כי כשניסתה לשלוח יד בנפשה, עשתה כן גם מחמת
 27 השפעת מעשי הנאשם, וכדבריה:
 28 "ש. למה ניסית להתאבד...? ת. אני הייתי בדיכאון ואני גם... זה לא רק בגלל שנפרדתי מ... זה לא
 29 רק בגלל. כי אני לא אבוא ואני אגיד להם, תשמעו אני ניסיתי להתאבד בגלל שקרה לי ככה וככה
 30 כשהייתי בת 13, כי אני לא רציתי לספר את זה לאף אחד" (עמ' 47 לפרוטוקול).



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 נסיון אובדני זה התרחש בחודש מרץ 2006, בעקבותיו אף אושפזה המתלוננת בבית החולים מיום
 2 18.3.06 ועד ליום 19.3.06, אולם מהעדויות עולה כי הוא התרחש יום אחד בלבד לאחר פרידתה
 3 מהחבר ... והדעת נותנת, כפי שהתרשמו גם אם המתלוננת, אחותה, החבר ... ואף רופאי בית
 4 החולים, כי הסיבה לכך נעוצה בקושי לשאת את הפרידה מן החבר, ולא באירועים שהתרחשו, על פי
 5 הנטען, שנים קודם לכן.
 6 וכך מתאר החבר ... את שהתרחש:
 7 "זה היה לאחר שנפרדנו, ואם אינני טועה, זה התרחש יום לאחר שנפרדנו. היא הגיעה אל מחוץ
 8 לביתי. היא היתה שתויה והיא בכתה והיתה בפאניקה. הכנסתי אותה לביתי וניסיתי להרגיעה. תוך
 9 כדי השיחה ראיתי חפיסות ריקות של כדורים במעיל שלה. שאלתי אותה לגבי זה, ואז היא התחילה
 10 לבכות ולא רצתה לספר. הבנתי שהיא ניסתה להתאבד..." (עמ' 139 לפרוטוקול).
 11 גם ... עצמו היה סבור, בזמן אמת, כי הנסיון האובדני קשור אליו ולפרידה מהמתלוננת, וכדבריו:
 12 "בהתחלה חשבתי שנסיון ההתאבדות היה בגללי... הסיפור עם הכדורים היה זמן קצר לאחר
 13 שנפרדנו... בדיעבד, לאחר שבהתחלה חשבתי שזה בגללי" (עמ' 140-139 לפרוטוקול), אם כי, לאחר
 14 מכן, קישר את נסיון ההתאבדות עם דברי המתלוננת לפיהם הטרדה מינית.
 15
 16 המתלוננת אישרה כי במהלך אישפוזיה בבית החולים לא סיפרה כלל לרופאים המטפלים כי הנסיון
 17 האובדני נעוץ בפגיעה מינית כלשהי שחוותה בעבר, אלא ציינה כי הסיבה לכך הינה פרידתה מהחבר.
 18 וכדבריה:
 19 "... כשאמר לי למה ניסית להתאבד, אמרתי בגלל שכאילו חבר שלי נפרד ממני, כדי שישחררו אותי
 20 מביה"ח כי הם לא רצו לשחרר אותי..." (עמ' 49 לפרוטוקול), וכן:
 21 "ש. אחרי שניסית להתאבד, היה לך שיחות עם פסיכיאטר או פסיכולוגית בבי"ח שניידר, נכון? העדה:
 22 כן. ש. ניסו לדבר איתך על הסיבות שהביאו אותך להתאבד? ת. כן. ש. מה ענית להם? ת. שזה בגלל
 23 חבר שלי..." (עמ' 66 לפרוטוקול).
 24 דברים אלו מתיישבים היטב עם העובדה שהנסיון האובדני התרחש יום לאחר הפרידה מהחבר, ועם
 25 העובדה לפיה לאחר בליעת הכדורים, הגיעה המתלוננת אל החבר ... ואיפשרה לו להבחין בחפיסות
 26 הכדורים הריקות שבכיס מעילה. עוד נדגיש כי ... אישר כי יחסי המין בינו לבין המתלוננת בתקופת
 27 החברות השניה, היו רגילים וללא כל בעיות מיוחדות, כפי שאישרה גם המתלוננת בעדותה ("ש. ...
 28 בעדותו אמר במפורש שהיחסים שהיו ביניכם, כולל יחסי המין, היו הכי טבעיים והכי רגילים והכל
 29 בסדר. ת. נכון"- עמ' 69 לפרוטוקול). משכך, תמוהה הגרסה לפיה דווקא יום לאחר הפרידה מהחבר
 30 ... , נזכרה לפתע המתלוננת בטראומה מינית אותה חוותה 5 שנים קודם לכן, והחליטה לשלוח יד
 31 בנפשה בגינה.



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1
 2 8. חשיבות מיוחדת יש לייחס לעובדה לפיה כבשה המתלוננת את תלונתה במשך שנים,
 3 והעלתה אותה בצורה מפורשת רק במהלך חודש דצמבר 2007, כ- 5 שנים לאחר קרות האירועים
 4 הנטענים, ובנסיבות כפי שתוארו בהרחבה לעיל.
 5 רבות נכתב בפסיקה על כבישת העדות על ידי נפגעות עבירות מין, שהרי ככלל, לכבישת העדות
 6 למשך זמן ממושך, עשויה להתלוות משמעות ראייתית, המפחיתה ממשקלה של העדות, ולעיתים אף
 7 ממהימנותה. אולם במה דברים אמורים? שעה שהמתלוננת איננה מציגה הסבר סביר לסיבת
 8 שתיקתה, ואינה נותנת טעם להחלטתה לחשוף את תלונתה דווקא בעיתוי המסויים בו גילתה את
 9 צפונות ליבה לראשונה, שאז כבישה זו נזקפת לחובתה. בהינתן הסבר סביר – לא תמעיט כבישת
 10 העדות ממידת מהימנותה.
 11 יחד עם זאת, יש לזכור כי הפסיקה בנושא מתייחסת, בעיקר, לעבירות מין בתוך המשפחה ובהינתן
 12 מערכת היחסים מיוחדת בין הנאשם לבין הקורבן, המתאפיינת בעיקר בעליונותו של הפוגע ובשליטתו
 13 בקורבן, כמו גם בעובדה שהקורבן נתונה לחסדיו ואינה אוזרת אומץ לצאת כנגדו.
 14 וכפי שנפסק, בין היתר, [בע"פ 2677/06](#) פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, פס"ד מיום 18.4.07):
 15 "כבישת עדויותיהם של קורבנות עבירות מין הינה תופעה מוכרת ושכיחה. במצבים אלה,
 16 עצם ההשתהות בהגשת התלונה לא תפחית בהכרח מאמינותה. בית משפט זה קבע לא
 17 אחת, כי רגשות כמו פחד, בושה ומבוכה בולמים את קורבן העבירה מלהתלונן על אשר
 18 אירע לו בסמוך לאחר מעשה. במקרה דנן מתווספת תחושת חוסר המוצא, התלות
 19 והמחוייבות של קורבן העבירה ביחס למעבידה, כמו גם לפרנסת משפחתה. עסקינן
 20 במערכת יחסים מורכבת, כאשר מימד נוסף נלווה לכך, שעה שקורבן העבירה הינה קטינה
 21 רכה בשנים אשר אינה תופסת את מלוא משמעות מעשה העבירה בסמוך להתרחשותה...
 22 כאשר זו אינה חזקה מספיק על מנת להתמודד כנגד הפוגע... ואולי אף שליטה תודעתית
 23 של הפוגע בקורבן. לעיתים אף נוצרים יחסי תלות רגשית בתוקף, ודיווח פרושו שבירת סוד
 24 הקשר ובגידה." (ההדגשות הן של בית המשפט).
 25 שיקולים כלליים אלו אינם רלבנטיים לכבישת העדות במקרה שלפנינו. הנאשם והמתלוננת הינם ...
 26 אשר נהגו להתרועע ולבלות יחדיו. המתלוננת לא חששה כלל מהנאשם, לא היתה לה סיבה להתיירא
 27 מפניו ואף לא היתה תלויה בחסדיו. אין מדובר ביחסי בת ואב, בת וסב, אחיינית ודוד בוגר, עובדת
 28 ומעביד, ודומיהם, אלא בשני צעירים קרובי משפחה שחיבבו זה זה ונהגו לבלות ביחד. לא הוצגה
 29 בפנינו כל סיבה בגינה יכולה היתה המתלוננת לחשוש מגילוי המעשים, לו נעשו, ומשכך, בהיעדר
 30 הסבר סביר לכבישת העדות עד לרגע בו הגישה המתלוננת את תלונתה, ובהינתן הנסיבות בהן



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 החליטה המתלוננת להתלונן, כפי שכבר הוסבר לעיל, מכרסמת הכבישה הממושכת במהימנות
 2 עדותה.
 3
 4 9. התהיה, נוכח שתיקתה של המתלוננת במשך השנים שחלפו, מתעצמת בהינתן עדויות לפיהן
 5 נותרו המתלוננת והנאשם בקשר טוב והדוק, והמשיכו לצאת לבילויים משותפים במשך השנים
 6 שלאחר קרות האירועים הנטענים. לו היתה המתלוננת קורבן לפגיעה מינית מצד הנאשם, יכולה
 7 היתה, מן הסתם, למצוא בנקל בני לוויה אחרים, ולא להמשיך ולהצטופף בחברת הנאשם.
 8 אם המתלוננת אישרה בהודעתה 6/ס, כי עד לפני מחצית השנה, קרי: עד לתקריט מיוני 2007, נותרו
 9 היחסים בין השניים הדוקים כבעבר:
 10 "ש. האם היו תקופות בהן ש' היתה מגיעה הרבה לביתו של אסף?
 11 ת. אוווווווווו כן. היא היתה תמיד מגיעה לשם. האחיינים שלי הם כמו אחים של ש'. כל הזמן ש. ו...
 12 שורצות שם והיו ישנות שם. בשש שנים האחרונות הם כל הזמן היו שם בבית של אסף... הם כל יום
 13 היו הולכות לשם. הם היו כמו אחים. בחצי שנה האחרונה אסף וש. ברוגז... אני פעם שאלתי את ...
 14 מה קורה עם ש. והיא אמרה לי שש. מאוהבת באסף..." (גליון 2, מול השורות 46-41).
 15 התמונות 3/א'- 3/ס, בהן נצפים הנאשם והמתלוננת חבוקים תוך כדי בילוי במועדון, אינן מרמזות
 16 על טינה כלשהי של המתלוננת כלפי הנאשם, אף לא פחד ממנו, ומתיישבות עם היחסים הטובים
 17 ביניהם.
 18
 19 10. יתרה מזאת, הוברר כי המתלוננת אינה מהחוששות, ומסבירה כי ... , בעלה השני של
 20 אמה, פגע בה בכך שניסה לפתוח לה את החזיה ועשה לה מסג' בגב, לא היססה להטיח את הדברים
 21 בפני אמה. וכפי שהעידה אמה של המתלוננת "ש. האם ש. האשימה את ... בעלך כי הטריד אותה?
 22 ת. כן. היא אמרה לי לפני חודשיים ש... ניסה להתעסק איתה" (6/ס, גליון 2 שורות 50-49).
 23 גם המתלוננת עצמה אישרה נתון זה, וסיפרה:
 24 "עם בעלה של אמא שלי ... , זה היה חודש אחרי החתונה... ש. אחרי החתונה של אמא שלך עם ...
 25 ? ת. כן. וזה היה בוקר אחד שהוא היה צריך להעיר אותי לביה"ס והתחיל לעשול לי מאסז' ואז הוא
 26 בא לפתוח לי את החזיה..." (עמ' 32-31 לפרוטוקול).
 27 המתלוננת לא נצרה את האירוע בלבה, אלא ביום ההולדת שלה, הטיחה בפני אמה, שהאשימה
 28 אותה בהתנהגות לא נאותה, ואמרה לה: "לפחות אני לא פותחת חזיות כמו בעלך..." (עמ' 32
 29 לפרוטוקול). לדבריה, לא הגישה תלונה במשטרה נגד ... , רק מכיוון שלא רצתה לפגוע באמה,
 30 שמצאה את אושרה בשנית, עם נישואיה.



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

- 1 אגב, לטעמנו אין לקבל את סיבת אי הגשת התלונה, כפי שהיא באה מפי המתלוננת, בבחינת "כזה
 2 ראה וקדש", נוכח היחסים המעוררים בין השתיים בעת ההיא, כאמור בהודעת אמה: "אני אמרתי
 3 לאחותי שתדבר עם ש. לדבר אתה למה היא שונאת אותי. אני לא בקשר עם ש. כבר חצי שנה אבל
 4 בשנתיים האחרונות היא בקשר לא טוב... אני לא יודעת למה היא שונאת אותי..." (6/0 עמ' 1, מול
 5 השורות 6-9).
- 6 לא זו בלבד שהמתלוננת איננה מן החוששות, אלא שלפי שיטתה שלה, היא אף אינה נמנית על
 7 השותקות, אלא על אלו שמקימות קול זעקה, משנעשה להן עוול.
 8 וכעולה מן הפרוטוקול:
 9 "ש. וכשמישהו מרגיז אותך, מה את עושה?"
 10 ת. צועקת.
- 11 ש. מוציאה דברים, לא חושבת באותו הרגע, בועטת מה שנקרא, נכון?
 12 ת. כן" (עמ' 64 לפרוטוקול).
- 13 גישה המתיישבת עם דבריה בהקשר לתגובתה למעשי הנאשם נשוא האישום השלישי:
 14 "אני התנגדתי, ואני השתוללתי והכל" (עמ' 21 לפרוטוקול), וכן: "אני השתוללתי, אני התפרעתי" (עמ'
 15 22 לפרוטוקול). (ההדגשות הן של בית המשפט)
 16 מניין נולדה, איפוא, השתיקה שלאחר מכן?
- 17
- 18 11. בין סימני השאלה הנוספים, אשר החלישו את ראיות התביעה וחיזקו את גרסת הנאשם, יש
 19 לציין את הראיות הקשורות לתקופה בה היה הנאשם מצוי בקשרי חברות עם עדת התביעה
 20 המתלוננת טענה כי האירועים נשוא כתב האישום החלו להתרחש לאחר שהנאשם נפרד מחברתו
 21 והיה שרוי, לדבריה, בדיכאון עקב הפרידה (עמ' 17 לפרוטוקול ועמ' 3 להכרעת הדין, מול השורות
 22 10-12).
- 23 מכאן, שלפי גרסת המתלוננת, ובהתאם לאמור בכתב האישום, לפיו החלו מעשי הנאשם בשנת
 24 2002 ונמשכו עד אמצע שנת 2003, הפרידה מחברתו של הנאשם היתה אמורה להתרחש בשנת
 25 2002.
- 26 ממוצג 10/0, שהינו מכתב אהבה מיום 14.9.02, ששלחה לנאשם חברתו ... , אנו למדים שהשניים
 27 היו במועד זה בתחילתו של הקשר ביניהם.
 28 מוצג 9/0 הינו מכתב אהבה נוסף שכתבה החברה לנאשם ביום 5.2.03, עטור בלבבות אדומים, בו
 29 צויין כי מלאו חמשה חודשים לחברות ביניהם, ובו מובעת תקוות הכותבת כי "נמשיך לאהוב ותמיד
 30 נהיה מאושרים".



תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
 כבוד השופטת י' שבח
 כבוד השופט ש' ברוך

1 מכתבים אלו תומכים בטענת הנאשם כי היה בקשר אהבה עם חברתו החל מסוף שנת 2002 ועד
 2 לתחילת 2004, ומפריכים את גרסת המתלוננת לפיה כבר בשנת 2002 נפרד מחברתו והיה נתון
 3 בדיכאון עקב צער הפרידה, ואז ביצע את המעשים הנטענים.
 4

5 12. עוד נציין, כי עדותו של הנאשם היתה עקבית לכל אורכה, תאמה את שלוש הודעותיו במשטרה
 6 ת/1- 3/ת, ולא נתגלו בה כל סתירות.

7 לאורך כל הדרך עמד הנאשם על עמדתו כי לא נגע במתלוננת כל נגיעה אסורה, למעט חיבוק הנהוג
 8 בין ... , ועדותו נתמכה לכל אורכה, על פרטיה ונדבכיה, בעדויות אוביקטיביות אחרות, כולל עדותה של
 9 אם המתלוננת, ובמיוחד הודעותיה במשטרה.

10 טענת הנאשם לפיה יחסו הביקורתי והמתנשא כלפי המתלוננת, התבטאויותיו החריפות נגדה, כמו גם
 11 הערכת המתלוננת כי הוא הוא המקור לכעסה של אמה עליה, ורצונו להגיש כנגדה תלונה במשטרה
 12 על הוצאת דיבה- הם שגרמו למתלוננת להגיש נגדו את תלונתה, לא נסתרה, והיא מטילה צל כבד על
 13 ראיות התביעה, אף למעלה מכך, באופן שאין די בהן כדי לבסס הרשעה בפלילים.
 14 משכך, מן הראוי להורות על זיכוי של הנאשם.
 15

16 13. בטרם סיום, נאמר לנאשם "אל תגידו בגת, אל תבשרו בחוצות אשקלון".
 17 אל לו לנאשם לפצוח במסע הכפשות כנגד המתלוננת, שכן אנו מניחים כי ביושבו במעצר בית במשך
 18 תקופה כה ארוכה, הבין מן הסתם, מה קשה היא תוצאתה של לשון הרע, ולא בכדי נאמר במשלי
 19 "החיים והמוות ביד הלשון".

20 יש להניח כי לולא השים עצמו הנאשם בתפקיד שומר הצניעות של המתלוננת, ולולא לקח על עצמו
 21 תפקידים לא לו, שלא לדבר על הכפשת שמה של המתלוננת בפני אמה, בני דודה ומכריה, וכינויה
 22 בכינוי גנאי, ואין זה כלל מענייננו מה עשתה המתלוננת, אם בכלל, סביר להניח כי תלונתה לא היתה
 23 באה לעולם, והקרע בין שתי המשפחות, כמו גם עינוי הדין שסבל הנאשם, היו נמנעים.
 24 ולכל המעורבים נזכיר: "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר
 25 מרמה" (תהילים ל"ד).
 26

סוף דבר:

28 לאור כל האמור לעיל, החלטנו, פה אחד, לזכות את הנאשם מכל האישומים שיוחסו לו בכתב
 29 האישום.
 30

31 ניתנה היום, כ"ג בתמוז, תשס"ט (15 ביולי 2009), במעמד הצדדים.



בתי המשפט

פח 001001/08

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

תאריך: 15.7.09

בפני: כבוד השופט א' שהם, אב"ד
כבוד השופטת י' שבח
כבוד השופט ש' ברוך

1

2 א' שהם, י' שבח, ש' ברוך

3

4

5

6

7 ש' ברוך, שופט

י' שבח, שופטת

א' שהם, שופט

8

אב"ד

9

10